

Repertoriumnummer 2013 / 327
Datum van uitspraak 31 oktober 2013
Rolnummer

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

Rechtsmiddelen

--

Niet aan te bieden aan de ontvanger

Ruimtelijke ordening
stedebouw

Eindarrest

Hof van beroep Antwerpen

zeventiende kamer
burgerlijke zaken

Arrest

Aangeboden op
Niet te registreren

2012/AR/2616

met maatschappelijke zetel te

KBO:

appellante,

vertegenwoordigd door Mr.
advocaat te

loco Mr.

tegen het vonnis van de 13^e kamer van de
rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen van 15
april 2008, gekend onder rolnummer

tegen

VLAAMSE GEWEST In de persoon van

geïntimeerde,

vertegenwoordigd door Mr.
advocaat te

loco Mr.

Gezien het bestreden vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen van 15 april 2008, betekend bij exploit van 16 augustus 2012.

Gezien het verzoekschrift in hoger beroep neergelegd ter griffie van dit hof op 10 september 2012, waarbij tijdig en naar de vorm geldig hoger beroep werd aangetekend.

Voorgaanden:

is eigenares en uitbaatster van twee reclamepanelen gelegen

De voorgaande feiten kunnen als volgt worden samengevat:

-31 januari 2007: proces-verbaal van een gemeentelijk ambtenaar van *"Er werden twee reclameborden geplaatst tegen een metaalconstructie. Deze constructie steunt op de grond en wordt stabiel gehouden door vier grote betonnen balken. Tegen geen van beide borden is er reclame aangebracht." Het perceel is gelegen op de grens van groengebied en zone 1 voor dagrecreatie. Deze zone wordt ook genoemd*

-staking van de in overtreding verrichte werken of handelingen wordt bevolen; het stakingsbevel – opgenomen in het P.V. van 31 januari 2007 werd aangetekend verzonden aan op 1 februari 2007;

-8 februari 2007: beslissing tot bekrachtiging van het stakingsbevel van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur.

-12 februari 2007: P.V. van vaststelling van de gemeentelijk ambtenaar van doorbreking van het stakingsbevel; de borden werden afgewerkt en in gebruik genomen.

-13 februari 2007: kennisgeving van het tweede P.V. aan

-20 februari 2007: nieuwe bekrachtigingsbeslissing: doorbreking van het stakingsbevel;

-28 maart 2007: beslissing van de Rekenplichtige van het Herstelfonds tot het opleggen van administratieve geldboete van 5 000 EUR wegens het doorbreken van een bekrachtigd stakingsbevel;

-17 april 2007: verzoek tot kwijtschelding uitgaande van de raadsman van

-8 mei 2007: beslissing tot behoud van de administratieve geldboete van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur;

-13 augustus 2007: betekening van het dwangbevel;

-31 augustus 2007: akte van verzet wordt betekend aan het **VLAAMSE GEWEST**; in de persoon van

2. De oorspronkelijke vordering strekt ertoe het dwangschrift van 2 augustus 2007 en het dwangbevel betekend op 13 augustus 2007 nietig te verklaren, te horen zeggen dat de beslissing van 28 maart 2007 tot het opleggen van een administratieve geldboete van 5 000 EUR en de beslissing van 8 mei 2007 waarbij de geldboete werd gehandhaafd, geen grond hebben.

3.

De eerste rechter verklaart de vordering ontoelaatbaar;
De eerste rechter overweegt dat de verkeerde persoon
heeft gedagvaard, zodat de bepalingen van art. 860 en volgende Ger.W.
niet van toepassing zijn.

4.

Het hoger beroep strekt ertoe de vordering van
ontvankelijk en gegrond te horen verklaren en het dwangschrift van 2
augustus 2007 en het dwangbevel betekend op 13 augustus 2007 nietig
te verklaren.

Het VLAAMSE GEWEST concludeert tot de bevestiging van het bestreden
vonnis.

Beoordeling:

5.

heeft binnen de wettelijke termijn verzet aangetekend
tegen het dwangbevel, conform art. 157 § 4 DRO (thans art. 6.1.50 § 4
VCRO) dat bepaalt: *"Binnen een termijn van dertig dagen na de
betekening van het dwangbevel kan de betrokkene bij
gerechtsdeurwaardersexploit een met redenen omkleed verzet doen,
houdende dagvaarding van het Vlaamse Gewest, bij de rechtbank van
het arrondissement van de plaats waar de goederen gelegen zijn. Dit
verzet schorst de tenuitvoerlegging van het dwangbevel."*

Het VLAAMS GEWEST houdt voor dat de verkeerde persoon werd
gedagvaard: *"Niet de rekenplichtige van het Grondfonds dient
gedagvaard te worden doch wel het Vlaams Gewest."*

heeft het verzet houdende dagvaarding, laten betekenen
aan:
"Het Vlaams Gewest. In

Overeenkomstig art. 82 van de Bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot
hervorming van de instellingen wordt het VLAAMSE GEWEST in rechte
vertegenwoordigd door de Vlaamse Regering en dient zij gedagvaard te
worden op het kabinet van de voorzitter van de regering.

Uit artt. 3 en 82 Bijz.W.8 augustus 1980 blijkt dat alleen het GEWEST
(en niet de regering) rechtspersoonlijkheid heeft en in rechte kan
optreden. De bepaling van art. 82 naar luid waarvan het GEWEST wordt
gedagvaard aan het kabinet van de voorzitter van de regering, heeft
enkel betrekking op de plaats waar de betekening moet gebeuren en niet
op de geadresseerde.

In casu werd het VLAAMSE GEWEST gedagvaard, maar niet op het kabinet van de voorzitter van de regering, maar wel in de kantoren van de Rekenplichtige van het Herstelfonds.

De juiste rechtspersoon werd gedagvaard, maar wel niet op de juiste plaats. Dit betreft echter een relatieve nietigheid, waarbij belangenschade moet worden aangetoond.

Het VLAAMSE GEWEST is wel degelijk verschenen en heeft haar belangen kunnen waarnemen.

Volledigheidshalve merkt het hof op dat het feit dat in de dagvaarding geen melding wordt gemaakt van de bevoegde procesvertegenwoordiger of van het orgaan dat bevoegd is om namens het VLAAMSE GEWEST in rechte op te treden, overigens geen twijfel doet ontstaan omtrent de juiste identiteit van de in casu gedagvaarde persoon, te weten: het VLAAMSE GEWEST.

Het ontbreken van deze vermeldingen in het dagvaardingsexploot wordt door geen enkele wettelijke bepaling gesanctioneerd met de onontvankelijkheid van de vordering.

Het oorspronkelijk verzet van _____ werd ten onrechte ontoelaatbaar verklaard.

6.

Ten gronde:

houdt voor dat er geen administratieve geldboete verschuldigd is omdat het stakingsbevel dd. 31 januari 2007 geen rechtsgrond heeft en de bekrachtigingsbeslissing van 8 februari 2007 onwettig is.

stelt dat het stakingsbevel niet kon worden opgelegd omwille van het gegeven dat de strafvordering ten aanzien van de reclameborden verjaard is en er enkel niet-vergunningsplichtige herstellingen en -instandhoudingswerken werden uitgevoerd.

7.

In een schrijven van 9 februari 2007 vermeldt _____ het volgende:

"De reclameborden werden geplaatst in 1994. Op 3 januari 2007 is er een ongeval gebeurd te _____ waarbij onze reclameborden ingevolge aanrijding beschadigd werden."

verwijst ook naar de betalingen die uitgevoerd werden; deze betreffen reclamepanelen die zich bevinden op de openbare weg - baan - ter hoogte van het _____ (Het schrijven van _____ van 17/10/1994 wordt door _____ niet voorgelegd).

In antwoord op het schrijven van _____ van 9 februari 2007 stuurt een ambtenaar van het bouwtoezicht op 12 februari 2007 een

e-mailbericht met de vermelding: "Het stakingsbevel voor de nieuw geplaatste borden kan enkel opgeheven worden overeenkomstig art. 154 DRO."

verwijst ook naar de foto's in het P.V. van 31 januari 2007 waaruit het hof alleen maar kan opmaken dat het een volledig nieuwe constructie betreft, die niet op de openbare weg werd geplaatst, maar op een stuk weiland, en dat de afrastering rondomronnd volledig intact is en niet beschadigd werd door een aanrijding.

Het hof ziet dan ook geen redenen om het stakingsbevel als onwettig terzijde te schuiven, aangezien er geen sprake kan zijn van louter instandhoudings- en of uitbreidingswerken, die niet vergunningsplichtig zijn.

8.

Het toetsingsrecht moet aan de rechter toelaten na te gaan of de straf niet onevenredig is met de inbreuk, zodat het aan de rechter staat te onderzoeken of het bestuur naar redelijkheid kon overgaan tot het opleggen van een administratieve geldboete. Hij mag hierbij inzonderheid acht slaan op de zwaarte van de inbreuk, de hoogte van de reeds opgelegde sancties en de wijze waarop in gelijkaardige gevallen wordt geoordeeld. Dit toetsingsrecht houdt echter niet in dat de rechter op grond van een subjectieve appreciatie van wat hij redelijk acht, om loutere redenen van opportuniteit en tegen de wettelijke regels in, boeten kan kwijtschelden of verminderen.

9.

Het hof besluit dan ook dat het bestuur naar redelijkheid kon overgaan tot het opleggen van een administratieve boete, wegens het doorbreken van het bevel tot onmiddellijke staking van de werken, handelingen, wijzigingen of het strijdig gebruik van nieuw geplaatste reclameborden zonder een voorafgaandelijke stedenbouwkundige vergunning.

Het hoger beroep van _____ is ontvankelijk en deels gegrond.

10.

Overeenkomstig art. 1017 Ger.W. zijn de gerechtskosten ten laste van de in het ongelijk gestelde partij.

Is gelet op de ongegrondheid van het hoger beroep de in het ongelijk gestelde partij.

Het VLAAMSE GEWEST treedt op in het algemeen belang en vordert geen rechtsplegingsvergoeding. Het bestreden vonnis dient dan ook te worden gewijzigd in die zin dat geen rechtsplegingsvergoeding kan toegekend worden in eerste aanleg aan het VLAAMSE GEWEST.

DE BESLISSING:

Het hof beslist bij arrest op tegenspraak.

De rechtspleging verliep in overeenstemming met de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken.

Het hof verklaart het hoger beroep van _____ oelaatbaar en gedeeltelijk gegrond.

Het hof hervormt het bestreden vonnis gedeeltelijk en opnieuw rechtsprekende, verklaart het verzet ontvankelijk, doch ongegrond.

Het hof verwijst _____ in de gedingkosten, vereffend aan de zijde van het VLAAMSE GEWEST op nihil.

Dit arrest werd uitgesproken in de openbare zitting van **31 oktober 2013** door

Voorzitter

Raadsheer

Raadsheer

Griffier